

Sygn. akt IV CSK 683/14

POSTANOWIENIE

Dnia 26 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa L. D. przeciwko D. w W. (Litwa)
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 maja 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku
z dnia 12 czerwca 2014 r., sygn. akt I ACa 169/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący oparł wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na jej oczywistej zasadności wyrażającej się w przyjęciu przez Sąd odwoławczy braku związku przyczynowego pomiędzy zdarzeniem powodującym szkodę a poniesionymi przez powoda kosztami w sytuacji, gdy związek przyczynowy między nimi jest oczywisty.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego, oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance oczywistej zasadności musi być powiązane z wywodem skarżącego wyjaśniającym, na czym - w jego ocenie - polega oczywista zasadność skargi w danej sprawie z przytoczeniem przepisów, których naruszenie ją spowodowało oraz argumentacja wskazująca na to, dlaczego opisane naruszenie doprowadziło do wydania oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Nie każde bowiem naruszenie określonego przepisu (nawet oczywiste) prowadzi do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, czyli że jej zarzuty są zasadne „na pierwszy rzut oka” i w sposób oczywisty prowadzą do uznania zaskarżonego wyroku za błędny (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2012 r., I PK 154/11 oraz z dnia 20 lutego 2014 r., III SK 62/13 - nie publ.).

W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania skarżący nie wykazał, na czym - jego zdaniem - polega oczywista nieprawidłowość wydanego wyroku w związku z naruszeniem art. 232 k.p.c. Ponadto należy wskazać, że stosownie do art. 398³ § 3 k.p.c. podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów.

Z tych względów odmówiono przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

